

heller ikke er fremkommet Noget derom i Finantsministeriet. Om de Paagældende have skrevet eller indsendt et Andragende, tør jeg ikke modsige, men det er i alt Fald ikke kommet til Finantsministeriet, og det er heller ikke kommet Finantsministeren tilhænde. — Noget Signende er Tilføjet med Indstillingen under Nr. 6, der henføres til Andragendet under Nr. 15 om Laagerne ved Dyrehaven. Heller ikke om denne Sag, saaledes som den foreligger for Rigsdagen, er der stet nogen Henvendelse til Finantsministeriet. Ganske vist er der kommet enkelte Andragender fra Beboerne om at maatte faae Laager, men vel at mærke gratis; der har ikke været Tale om, at de vilde give nogen Godtgjælfelse. I Øvrigt har den ærede Ordfører jo allerede anført, at der tidligere har været Laager, og at disse ere bleene aflukkede, fordi de gav Anledning til Klager fra Opsynet i Dyrehaven. Naar man nøiere undersøger, hvorledes det forholder sig dermed, tror jeg, det vil indrømmes, at disse Klager ikke have været ubegrundede. Der var et større Antal af slige Laager, og det blev oplyst, at de gav Anledning til ikke lidet Misbrug. Der var f. Ex. enkelte Laager, til hvilke der fandtes indtil en halv, ja over Snes Nøgler til hver, og som følge deraf vare de som oftest aldrig lukkede. Dette gav en velkommen Grund for Opsynet i Dyrehaven til at frigjøre sig for alt Ansvar, idet man sagde, at det, naar saa og saa mange Laager ikke vare lukkede, var fuldstændig umuligt at paase, at der ikke foresaldt Uordener og bortførtes baade Vildt, Ø og flere af de Ting, som der skulde passes paa. — Hvad endelig angaar Indstillingspunktet under Nr. 11, der vedrører Andragendet under Nr. 27 fra

611 Lodsieiere og Arbeidere omkring Arresø, skal jeg dertil kun bemærke, at det, som den ærede Ordfører allerede har anført, er en Sag, som for Diebliffet er under Omhandling. Den er imidlertid ikke, saaledes som jeg forstod, at den ærede Ordfører mente, gaaet istaa, men den er tværtimod under Korrespondancebehandling mellem Finantsministeriet og Krigsministeriet. Sagen staar i dette Diebliff saaledes, at Finantsministeren indbeser et Svar fra Krigsministeren om dens videre Fremme. Der er jo Tale om en Afhændelse af hele Søen til en enkelt Mand, som har Fabrik-anlæg ved den, tilligemed en Lørlægning af et vist større Areal af selve Søen. Jeg har blot villet særlig fremhæve dette, for at der kunde være en fuldkommen klar Forestilling om, hvorledes Sagen i dette Diebliff forholder sig.

Ordføreren: Efter den Oplysning, som den høitærede Konseilspræsident nu gav om Andragendet fra Assistenten og 4 Roerkarle ved Kontrolen ved Limfjordsfiskeriet, at Vedkommende slet ikke have henvendt sig til Finantsministeren, hvilket jeg ogsaa i Dag af den høitærede Finantsministers Udtalelse fik Indtrykket af, kan jeg ikke negte, at det strider imod den Praxis, man pleier at følge, at henvise et saadant Andragende til vedkommende Minister, og jeg skal derfor henstille til Thinget, hvad det i den Henseende vil gjøre. Jeg skal kun sige, at havde Udvalget vidst dette, saa havde det ikke gjort den Indstilling, at dette Andragende skulde henvises til Finantsministeren.

Da ellers Sagen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 af Kruse:

Som Nr. 1 indsettes:

(Bet. Nr. 2.) Andragende fra Gaardmand Niels Thomsen af Sønder Farup henvises til Indevrigsministeren.

forkastedes med 50 Stemmer imod 8.

2) Forslag under Nr. 2 af Udvalgets Fleretal:

Efter Nr. 3 indsettes et nyt Numer, saalydende:

(Bet. Nr. 8.) Andragende fra Skolelærer S. P. Hansen henvises til Krigsministeren.

vedtoges med 62 Stemmer mod 2.

3) Forslag under Nr. 3 af Udvalgets Mindretal (Anfjær, Dam, Th. Nielsen, Lauber og Wintber):

Til Slutningen af Nr. 7 sties: „og Finantsministeren“

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

4) Forslag under Nr. 4 af Schönheyder:

Efter Nr. 7 indsettes følgende nye Numer:

(Bet. Nr. 18.) Andragende fra fhv. Skibsbygger Frederik Ferdinand Særing henvises til Marineministeren.

vedtoges med 53 Stemmer mod 11.